

[Holger K. Nielsen]

en lang debat i dag, og det er unægtelig rigtigt, men så må jeg også sige, at statsministeren jo også holdt en meget lang tale. Jeg tror aldrig, jeg har hørt så lang en svartale fra statsministeren efter en åbningsdebat som i dag, og han kom jo virkelig langt omkring. Jeg ved ikke, om det skyldes, at jo ældre man bliver, jo mere vis bliver man, jo mere har man at sige, eller det måske skyldes nogle andre ting. Det skal jeg bestemt også lade ligge i min kommentar her.

Dog skal jeg kommentere statsministerens bemærkning om, at regeringen ikke ville blive siddende for enhver pris. Jeg forstod det sådan, at statsministeren gav en måske ikke helt klar beskrivelse af, hvor glad han er for at være statsminister – på den ene side var han glad for det, på den anden side havde det jo mange omkostninger. Men i hvert fald forstod jeg, at der er en grænse for, hvor længe regeringen vil blive siddende, og det er jeg da i og for sig meget tilfreds med. Det er jeg, fordi der faktisk er brug for, at der kommer noget større klarhed også i debatterne her i folketingsalen over, hvor de forskellige partier vil hen.

Jeg tror ikke, det er godt for den demokratiske samtale, den demokratiske diskussion, at alt tilsyneladende bliver mudret sammen, sådan som jeg fornemmer der er en tendens til i øjeblikket, også ud fra statsministerens åbningsredegørelse i tirsdags, hvor – som det blev kommenteret et sted – man er kommet frem til, at vi jo i virkeligheden alle sammen er en slags socialdemokrater. Det tror jeg ikke er særlig godt at vi alle sammen skulle være, hverken for Socialdemokraterne eller for os andre. Derfor er der bestemt også brug for, at vi får nogle politiske skillelinier frem i den politiske diskussion – skillelinier med hensyn til vore ønsker for samfundet. Hvad det angår, synes jeg nok, der manglede noget både i statsministerens svar her og i debatten i dag.

Der var dog faktisk én ideologisk bemærkning til det, jeg fremførte, nemlig statsministerens udtalelse om, at det var en antikveret opfattelse, at man skulle tage udgangspunkt i menneskelige behov i stedet for i en effektiv kapitalisme. Og statsministeren sagde, at en effektiv kapitalisme dækker de menneskelige behov. Jeg ved ikke, om han mener, at de skandalesager, der har været i Hafnia, i finanssektoren, i Nordisk Fjer osv., kan dække de behov,

vi har, eller om han tænker på det, som jeg selv citerede, nemlig Asger Aamund, som i fjernsynet forleden dag sagde, at prisen for en effektiv kapitalisme for ham at se var, at man skulle have ca. 100.000 arbejdsløse, hvilket også illustreres af, at man siden 1987 har mistet, jeg tror omkring 100.000 job i den private sektor, i den produktive sektor.

Det er derfor, vi siger, at denne såkaldte effektive kapitalisme ikke er nok, hvis vi skal gøre noget i forhold til beskæftigelsen. Hvis man har det som udgangspunkt, er vi nødt til at acceptere, at arbejdsløsheden vil blive her.

Vi kan gøre en masse i forhold til arbejdsløsheden, men det kræver et opgør med den tankegang, at det er den effektive kapitalisme, der skal løse det, og at man tager udgangspunkt i de menneskelige behov. Igen forstår jeg ikke, hvorfor regeringen er så obsternasig i forhold til dækning af den offentlige service.

Men der er da mange interessante betragtninger om udviklingen af privat service i statsministerens åbningsredegørelse, og jeg kan forstå, at det også var noget, hr. Lykkesoft lagde meget vægt på. Men før vi begynder med den lidt forblommede snak, kunne man så ikke starte med at dække de helt kontante behov, der er i den offentlige sektor på hjemmehjælpsområdet, på daginstitutionsområdet, på hospitalsområdet? Lad os da tage fat dér og dels få dækket nogle behov, dels gjort noget ved arbejdsløsheden.

Selv om der var mange fine ord i statsministerens åbningsredegørelse, og selv om de fik en masse til at sige, at vi jo i virkeligheden er enige, så fornemmer jeg stadig væk, at når vi kommer til de praktiske handlinger, er der stadig væk ganske store forskelle. Det er derfor, der er behov for et systemskifte i dette land – et systemskifte, der er langt mere effektivt, der gør noget reelt ved den store ledighed, og som meget mere reelt kan gøre noget ved de store miljøproblemer. Det manglede jo fuldstændig i statsministerens svar og måske også i debatten her i dag. Vi må have en diskussion af, hvad vi skal gøre her i Folketinget, og hvad vi skal gøre i vores land i forhold til den helt fortvivlede globale situation, vi oplever i øjeblikket. For der er jo en sammenhæng i tingene. Der er en sammenhæng i den måde, vi producerer på, den måde, vi lever på, og relationerne mellem de rige og de fattige lande, den måde, de fattige lande lever på i øjeblikket.